

Το «θνητό μας ταξίδι»

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Το «θνητό μας ταξίδι», είναι το νέο βιβλίο της Νίκης Βλάχου. Ένα μικρό βιβλιαράκι, πανέμορφα εικονογραφημένο, ένα εγχειρίδιο γεμάτο σοφία και ανθρωπιά, που αποδεικνύει ότι οι μεγάλες αλήθειες χωράνε και σε λίγες γραμμές, αρκεί να είναι υπαγορευμένες από το ζωντανό βίωμα, την οξυδέρκεια και τη βαθιά αυτογνωσία του συγγραφέα.

Ο Ουρανός και η Γαία, το πρώτο κοσμικό ζευγάρι στο Σύμπαν, γεννήτορες των Τιτάνων, των Θεών, αλλά και των ανθρώπων, σύμφωνα με τον αρχαίο μύθο, λογομαχούν για τη μοίρα των ανθρώπων. Ο άνθρωπος δισυπόστατος, και γι' αυτό τραγικός, ικανός για το μεγαλύτερο κακό, αλλά και το μεγαλύτερο καλό, προβληματίζει με την αρνητική πλευρά του, την εγωκεντρική, τον Ουρανό και διεγείρει την καταστροφική του μανία. Η Γαία φέρνει μια άλλη οπτική στο όλο θέμα, αναιρεί το ελεγειακό ύφος του Ουρανού και οδηγεί στην κάθαρση, μέσα από την πίστη και την ανίκητη δύναμη της συν-χωρητικότητας, που επιτρέπει κάθε υπέρβαση.

Όλα αυτά εκτυλίσσονται μέσα σε ένα διάλογο ζωντανό, διανθισμένο με χιούμορ για την περιπέτεια του ανθρώπου, όπου ο αναγνώστης «αντικρύζει» τον εαυτό του, αναγνωρίζει δικά του ψυχικά βιώματα, τη δική του εγωκεντρική πλευρά, αλλά και την κρυμμένη δυνατότητα μιας εσωτερικής αναγέννησης. Το σκοτεινό και το φωτεινό κομμάτι μέσα στον ίδιο άνθρωπο, σμίγουν κατανοώντας αμοιβαία το ένα το άλλο και ενώνονται για τη συνέχιση της ζωής, με τη δύναμη μιας ζωογόνας έλξης που υπερβαίνει τα εμπόδια.

Ουρανός και Γαία, αρσενικό και θηλυκό, καταστροφή και δημιουργία, συντίθεται για την ύπαρξη και τη διαιώνιση της ζωής. Τα αντίθετα, με τη δύναμη της δημιουργικής ορμής, ενώνονται και επιτυγχάνουν την αρμονία. Ουσιαστικά, το αρχετυπικό αυτό ζευγάρι, του Ουρανού και της Γαίας, προτείνει την αρμονία των αντιθέτων, μια πανάρχαιη φιλοσοφική αλήθεια, που δείχνει μετά από τόσες χιλιάδες χρόνια να αγνοείται.

Η σύνθεση των αντιθέτων δεν είναι μόνο ο τρόπος που η Φύση δημιουργεί, αλλά και ο τρόπος που η σκέψη ανοίγει δρόμο, μέσα στα αδιέξοδα. Ακόμη και οι ιδέες δεν γεννιούνται για να κυριαρχήσουν, αλλά για να συνομιλήσουν με άλλες ιδέες, να συνθέσουν δημιουργικά τις αντιθέσεις σε κάτι νέο και έτσι η σκέψη να απελευθερώνεται από το μάταιο και αέναο πινγκ-πονγκ της εναλλαγής αντιδιαστελλόμενων θέσεων. Υπάρχει θέση-αντίθεση, αλλά υπάρχει και σύνθεση και μόνο έτσι ο άνθρωπος, μέσα από τη σύνθεση, «ξεκολλάει» την ύπαρξή του από το μαρτύριο του Σίσυφου και απλώνει το πόδι του σε μια τρίτη θέση, για να κάνει ένα βήμα μπροστά. Αλλιώς καθηλώνεται στη διαμάχη, την επίτευξη της επικράτησης, τη φρίκη του αδιεξόδου και οδηγείται σε αποτροπιαστικές πράξεις. Το έχουμε ζήσει πολλές φορές στην Ιστορία...

Η ιστορία του θνητού μας ταξιδιού, είναι η ιστορία αυτής της αλήθειας δοσμένη με τρόπο απλό, που θυμίζει ένα παραμύθι για μεγάλα παιδιά.

Μιλώντας για την εικονογράφηση του βιβλίου, θά'λεγα πως οι εικόνες της Νίκης Βλάχου, αποδίδουν εύστοχα την έννοια της διαχρονικότητας των αληθειών που πραγματεύεται το κείμενο. Οι μορφές, χωρίς ατομικά χαρακτηριστικά, γίνονται «κάθε άνθρωπος», ή ακόμη προσωποποιούν δυνάμεις και καταστάσεις ζωής, όπως η «ψυχική αναγέννηση», στην εικόνα της γυναίκας που αναδύεται μέσα από ένα ρήγμα στην επιφάνεια της Γης, ή η «οδύνη της σκέψης», στην εικόνα με τον σκεπτόμενο Ουρανό. Οι παραστάσεις της προσωποποιημένης Σελήνης ή της Νύχτας με άρμα, παραπέμπουν σε αρχαιοελληνικές αγγειογραφίες ή σε παραστάσεις ζωφόρων ναών, με την έντονη αφηγηματικότητα και δράση.

Λόγος και εικόνα λοιπόν, συνθέτουν ένα πολύ καλό αποτέλεσμα στο βιβλίο της Νίκης Βλάχου, που πραγματικά με εξέπληξε ευχάριστα και στο τέλος με συγκίνησε, γιατί βοήθησε με τον τρόπο του την αυτογνωσία μου.